

indirekte, er overordentlig tyngende, og at det er nødvendigt, at vi ogsaa paa dette Omraade naar til nødvendige Lettelser, og derfor burde han have indrettet sig med sine Besparelsesbestræbelser paa en saadan Maade, at de ogsaa kunde, hvis de lykkedes, komme Statskassen til gode.

At Socialdemokratiet ikke paa dette Punkt viser nogen som helst Forstaaelse af de økonomiske Forhold, hvorunder vi lever, kan ikke forbavse. Dette Parti har jo stillet sig ganske udenfor hele det Arbejde, som i denne Tid maa gøres indenfor Erhvervslevet og indenfor Kommunernes og Statens Forvaltning med det Formaal at skaffe anerkendt den ændrede Kroneværdi og de ændrede Prisforhold. Udenfor dette Arbejde ønsker Socialdemokratiet at stille sig, formentlig med politisk Formaal, og at man ogsaa vil gøre det i denne Sag, kan derfor ikke forbavse. Det kan ikke forbavse, at det ærede Socialdemokrati mener det forsvareligt under disse Forhold og i den nuværende Tid at holde Udgifterne ogsaa til Aldersrente paa et uændret Niveau, paa det samme, ja, endog et forhøjet Niveau i Sammenligning med Tilblivelsesaaaret for den gældende Aldersrentelov, 1922.

Dette finder man forsvareligt trods Kronens Stigning, trods Prisfaldet, og Ansvaret derfor maa Partiet selvsagt bære. Hvis man viser nogen som helst Interesse for et meget stort Tal af dem, der skal betale baade gennem direkte og gennem indirekte Skat, og hvis Indkomster ligger tæt nede ved det, som Aldersrenteloven byder de gamle, hvis man viste nogen som helst Interesse for dem, burde Resultatet af Overvejelserne blive et andet. Det gør man imidlertid ikke, og jeg tror, at i det lange Løb vil Ansvaret derfor blive tungt at bære, dersom Socialdemokratiet en Gang faar Magt, som det har Agt.

Det af mig oprindelig stillede Forslag tilsigtede at tilvejebringe en Nedsættelse af Aldersrenteudgifterne aarlig til ca. 56 Mill. Kr. Gennem de Forhandlinger, jeg har ført med Udvalget og med dettes Flertal, naar vi ganske vist ikke saa langt, men dog ned til et Aarsbudget paa 57 Mill. Kr. i Henhold til Statistisk Departements Beregninger. Det er dog kun 1 Mill. Kr. mindre end oprindelig af mig foreslaaet, og det kan jeg kun være taknemmelig for, idet jeg dog med det samme vil henlede Opmærksomheden paa den vildledende Agitation, som paa dette Grundlag fra forskellige Presseorganers Side er udfoldet, som skulde vise, at jeg har ændret det Besparelsesbeløb, som der oprindelig var Tale om, med adskillige Millioner

til den ugunstige Side, trykket af Socialdemokratiets Bestræbelser for at holde de nuværende Udgiftsbudgetter oppe. Den Slags politisk Oplysning burde det ærede Parti ikke tilstille sine Læsere, thi den er blot vildledende, ikke vejledende.

Det radikale Parti foreslaar en Omordning af den nugældende Lov, som vil medføre en Aarsudgift paa 61 Mill. Kr., altsaa i Sammenligning med 1926—27, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, en Nedgang paa ca. 5½ Mill. Kr. og i Sammenligning med den sandsynlige Aldersrenteudgift i 1927—28 en Nedgang paa ca. 3½ Mill. Kr. Naar det radikale Venstre ikke naar op til den Besparelse, som et Flertal i Tilslutning til mine Forslag har sluttet sig til, ligger det i, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ønsker at opretholde Sygeplejebestemmelserne uændret, altsaa derunder at indbefatte fremdeles lønnede Sygeplejere i Hjemmet, endskønt det fra autentisk Side hævdes, at der er sket ikke ganske ringe Misbrug med den Bestemmelse. Endvidere opretholder det ærede Medlem Brændselshjælpen og kræver en større Bevægelsesfrihed udover de fastsatte Sats, end man fra det Flertals Side har ønsket, som har sluttet sig til samtlige mine Ændringsforslag.

Paa dette Alter ofrer det ærede Medlem enhver Mulighed for paa dette Punkt at opnaa en Besparelse for Statskassen. Jeg synes, det er beklageligt. Jeg synes, at naar det ærede Medlem i Princippet, hvad han paa alle Punkter har gjort, har kunnet slutte sig til de af mig stillede Ændringsforslag og til det Flertal, som har givet alle disse Forslag Tilslutning, burde han ikke have fastholdt Bestemmelser, som hindrer, at vi kan naa til Besparelser paa Statsbudgettet for Aldersrentens Vedkommende, idet der jo indenfor hans 15 pCt.'s Grænse for Kommunernes Bevægelsesfrihed vil være Plads til at indføre de Ydelser, her er Tale om.

Men i øvrigt er der, som sagt, ikke nogen principiel Uoverensstemmelse mellem de tre Partier, som under Betegnelsen Flertallet under Nr. 2 og Flertallet under Nr. 3 har sluttet sig til de af mig stillede Forslag, nemlig Partierne Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre. Det er et betydeligt Fremskridt, som herigennem er sket, i Retning af Tilslutning til de Principper, hvorpaa Aldersrenteloven i det hele er opbygget.

Det af mig fremsatte Lovforslag havde, saaledes som jeg redegjorde for ved Forslagets Frem sættelse og ved første Behandling, til Formaal, foruden at naa til en Be-